

stavlja, da je najmanj potreba ruski diplomaciji, pod katero patronanco je prišlo do srbsko-bolgarske zvezne pogodbe, staviti danes take beraške ponudbe. List „Utro“ pristavlja, Rusija, in Srbija se hočeta, ko sta Bolgarsko v preteklem letu ponižali, danes z iste norčevati, koji ponujata drobtino z mize. Prišel pa bo dan, ko bo vsakdo dobil, kar ima dobiti. — Božji mlini meljejo počasi.

Francoska mornarica pred črnogorskim pristaniščem.

Zadnje dni so prinesli listi naslednji glas iz črnogorskega pristanišča Bara: Kakor znano so avstrijske bojne ladje blokirale črnogorsko obrežje. V Baru je vladala tišina, zakaj nobena ladja ni mogla iz pristanišča, nobena v pristanišče; počival je ves pomorski promet. Ko se je prikazala na obzorju francoska mnogoštevilna mornarica, so se umaknile avstrijske bojne ladje v severni smeri. Francoska kupčijska ladja je prva zopet oživila zapuščeno črnogorsko pristanišče. Rečeno ladjo so spremljale v Bar tri torpedovke, dočim je skupina francoskih bojnih ladij ostala na straži zunaj na odprttem morju. Parnik je plul v pristanišče z največjo previdnostjo. Najprvo je ena izmed treh torpedovk streljala iz topov v morje pri vhodu v pristanišče, da bi užgala mine, ki so jih bili Avstrijo položili. Nato so pa izpustili iz vseh treh torpedovk čolne z mornarji, ki so vsestransko preiskali pristanišče. Zdaj se je šele upal trgovski parnik v spremstvu treh torpedovk v notranjo luko. Ko je ladja pristala, je izstopilo nekaj francoskih častnikov, in obenem so razkladali material za brezično postajo. V Skadrskem jezeru bo zgrajena v bližnji prihodnosti brezična postaja z veliko napetostjo in bo v zvezi s Parizom. Druga manjša brezična postaja se zgradi na Lovčenu. Lovčenska brzozavarna stanica ima posredovati zvezo med črnogorskimi baterijami in francosko vojno mornarico.

Antwerpen pred padcem.

A m s t e r d a m , 14. septembra. Vsled krajevne odredbe je prešla obramba Antwerpna iz roke guvernerja v roke višjega vojnega sveta pod vodstvom kralja samega in mnogo častnikov. Zalogo zlata so prepeljali v London. Cena življenja rapidno raste. Podaniki nevtralnih držav so naprošeni, da zapuste Antwerpen.

Japonski aviatiki brezuspešno bombardirali Čingtau.

B e r l i n , 14. septembra. „Berl. Tagblatt“ poroča iz Rima: Dva japonska zrakoplova sta bombardirala brezično brzozavno postajo in vojašnico v Čingtau. En zrakoplov so Nemci zadeli.

Papežev očitanje Rusiji.

Ugleđni list „Pester Lloyd“ je izvedel navorost iz vatikanskih krogov sledči dogodek: V eni zadnjih diplomatskih avdijenc v Vatikanu je pokojni papež Pij X. rekel ruskemu poslaniku: „Ne morem sprejeti čestitk zastopnika države, ki se kraj vse potrežljivosti in popustljivosti svete stolice ne more odločiti, da bi i z polnila svoje obljube. Vi nimate ne enega državnika, ki bi hotel nam in ruskih katoličanom izpolniti storjene obvezne.“ Ruski poslanik seveda na tak ogovor ni bil pripravljen. Zato je v naglici precej razburjeno odgovoril: „To pa ni resanca, svetost!“ Nato pa je papež vstal iz svojega sedeža in je v veliki razburjenosti glasno zaklical: „Ponavljam, da n i b i l a o d R u s i j e i z p o l n j e n a n o b e n a o b l j u b a . V i p a s e m i u p a t e o c i t a t i l a ř ? P r o s i m V a s , d a o d i d e t e .“ — Tako je torej sveti oče ruskega poslanika tako rekoč iz s o b e v r g e l . Rusija je ravno povsod edino z zahrbtno hinjavščino delovala. Car je proti nemškemu cesarju kakor tudi proti papežu svojo besedo prelomil. S tako besedolomno državo se ne more govoriti; odločiti mora torej le meč!

Angleži transportirajo indijske čete.

F r a n k o b r o d o b M e n i , 14. septembra. (Kor. urad.) „Frankfurter Zeitung“ poroča iz Milana: Italijanski stacionar „Genfida“ je videla pri Massani transport indijskih čet, ki se je

vozil od Sueza. Transport so spremljale tri oklopne križarke in veliko torpedov.

Nemški boji.

K. B. Berlin, 16. septembra 1914. — Veliki generalni štab poroča z dne 15. septembra zvečer: Boj na desnem krilu nemške zahodne armade, ki se vrši že dva dni, raztegnil se je danes tudi proti vzhodu na armade do trdnjave Verdun. Na nekaterih krajin velikanskoga bojišča so Nemci dosegli delne uspehe. V ostalem pa divja bitka naprej.

Na vzhodnem bojišču (proti Rusiji) uredila se je armada generala Hindenburg po dovršenem zasledovanju premagane ruske armade.

„Mi smo izdan!“

Iz Berlina se poroča: Zdi se nam, da pričenja zdaj v enem delu prebivalstva v Parizu in v južnih francoskih provincah resnica poglama prodirati. V Parizu izšel je ravnočkar letak pod naslovom: „N o u s o m m e s t r a h i s !“ („Mi smo izdan!“) Ta letak se dela patriotskih in pridiguje Francozom v vest, da naj si vendar že enkrat jasni postanejo, da so vojaki s e b i n e Anglije in ž r t v e c a r j a . Neimenovani pisec letaka dokazuje svojo trditve z raznimi znanimi dokazi, kateri pr. dolgočasnost Rusije v slučaju Agadir, sebična politika Anglije v maloazijatskih vprašanjih itd. Potem se ozira letak na celo vrsto francoskih politikov in vojakov, ki so izjavili, da Francoska deloma s to pozrtvalno vojno ni zadovoljna. Zlasti važna je izjava francoskega generala Percina, ki je še pred izbruhom vojne zoper rusko-francosko zvezo in iz nje nastajajočo vojno nevarnostjo nastopal. — Z eno besedo: v Parizu in po vsem Francoskem se pripravlja zopet nezadovoljnost, katere posledica bodo zopet krvava revolucija. Francoska je s svojo zvezo z Rusijo sama sebi grob skopala!

Nemška torpedovka potopila finski parnik.

V Gdansku je pripeljala 9. t. m. neka mala križarka več inozemcev in posadko finskega parnika „Uleaborg“, ki ga je neka nemška torpedovka potopila. Nemci so, predno so parnik z osmimi strelji potopili, vse potnike prej vkrčali v torpedovko. Angleži in Fince so odvedli v vojno vjetništvo, ostale so pa, ko so se legitimirali, izpustili.

Zakaj so Nemci razrušili Louvain (Loeven)?

Prorektor louvainske katoliške univerze dr. Coenrads potrjuje v „Köln. Volkszeitung“, da je louvainsko civilno prebivalstvo res zahrbno napadlo nemške vojake, ki so nato iz pravičnega vzroka mesto razrušili. Dr. Coenrads pripoveduje: Dobro razločujem pok belgijske puške od nemške. Ko je pričelo usodenega dne ono divje streljanje, sem kakih pet minut slišal le belgijske strele. Nemško vojaštvo me je bilo z drugimi odličnejšimi osebam vred vezelo za talca. Bil sem nastanjen v rotovžu, kjer sem opravljjal neke pisarje. Proti večeri zaslil sem naenkrat streljanje, ki je postajalo čim dalje živahnjejše. Spoznal sem, da pokajo belgijske puške in že misil, da se je morda vrnilo belgijsko vojaštvo. Toda to ni bilo mogoče in kmalu sem se moral prepričati, da strelja civilno prebivalstvo. Silno sem se prestrasil. Nemški general je razburjen vstopil v sobo ter vedno z nova poudarjal: „Zločinski komplot; kruto jih moramo kaznovati; naložiti jim hočem kontribucijo, da jim preveznost preide.“ Z nekaterimi tovariši smo se podali na ulico ter smo glasno posilili prebivalce, da naj za božjo voljo mirujejo, sicer da je mesto, da smo vse izgubljeni. Zvečer je gorelo mesto na vseh koncih.

Drugo jutro so nas talce peljali na kolodvor, zaprli nas v vagon ter napisali proklamacijo: Ako pade še en strel, pobijemo talce, razdenemo mesto, naložimo prebivalstvu kontribucijo 20 milijonov!

Vojaštvo nas je obstopilo, oficirji z napetimi revolverji so nas spremljali in nas vodili pet ur po ulicah. Na vsakem vogalu se je prečitala proklamacija, mi talci pa smo s povzdignjenimi rokami prosili: „Za božjo voljo, ljude, usmilite se mesta, sebe in nas, ne streljajte!“ Mnogi so nam pritrjevali, plakali so z nami. Toda videl sem tudi temne obrazne in zdelo se mi je, da so kruti, neusmiljeni. Zgrudil sem se onemogoč in nezavesten od žalosti in strahu. Neki nemški vojaški zdravnik mi je izposloval dovoljenje, da smem domov ter mi celo ponudil spremstvo. Nahajala sva se ravno v kolodovrski ulici, ko so pričeli pokati novi strelji. V ulici se nahajajoča vojaška straža, ki me je pozvala, da sem tal, je skočila proti meni ter naperila puške proti mojim prisrim. Se trenutek in objela bi me smrt. Takrat pa je skočil vojaški zdravnik pred mene ter zapovedal naj me pusti. Na pol mrtev sem prispel v svoje stanovanje. Imena svojega plemenitega zaščitnika ne pozabim nikdar.

General Zilinsky.

Naša slika prinaša generalnega gubernerja Varšavskega Zilinskega. Rusi ga smatrajo za enega svojih najboljših in najnadarjenejših

General Zilinsky,
rusa Oberbefehlshaber in Russ-Polen.
1903

vojskovodij. Zato so ga poslali tudi kot zapovednika v Varšavo, kjer se bode bil najhujši boj proti želežni avstro-ogrski armadi. Bomo videli, je li bode ta ruski general tudi v resnici svojo sposobnost izkazal.

Vojska

je pričela in nikdo ne ve, kako dolgo bodo trajala. V teh resnih časih kaže se pomen društva

Rdeči križ,

ki skrbi za ranjence vojne, posebno očitno. Prosimo torej vsej, ki imajo čisto srce za našo domovino, da naj

Žrtvujojo

za to prepotrebno društvo vsaj malo darilo!

Razno.

Cenjeni naročniki! prosimo nujno, da naj takoj zaostale naročniške zneske pošlejo, ker nam drugače pod nobenim pogojem ni mogoče, list naprej pošiljati. Naročnino je pri vsakem listu naprej plačati. List stane veliko denarja in mi moramo svoje obveznosti tečno izvršiti. Prosimo torej še enkrat, da naj se nam takoj zaostalo naročnino vpošlje. Kdor bi tej prošnji ne ugodil, temu bi morali list vstaviti. Sicer pa prosimo tudi vse cenjene somišljenike in prijatelje, da naj „Štajerca“ razširjajo in z vsemi močmi zanj delujejo. Čimveč naročnikov in odjemalcev nam bodejo pridobili, temvečji in boljši bode naš prepotrebni list. Vsi na delo za „Štajerca“!

Cenjeni naročniki! Skupno z listom „Pettaufer Zeitung“ stopili smo v direktno zvezo s c. kr. korespondenčnim in brzozavnim uradom. S tem je „Štajercu“ omogočeno, da prinaša neposredno pred tiskom vedno še n a j n o v e j s e t e l e g r a m e iz bojišča. Za zunanje naročnike bodo to gotovo velikega pomena. Kajti v „Štajercu“ čitali bodejo zdaj vedno najnovejša poročila. Za naročnike v Ptuju in okolici pa je to naravnost tako ugodna prilika. Kajti „Štajerc“ nabije v izložbenem oknu svojega uredništva takoj vsako došlo brzozavko. Vsak dan parkrat se vidi torej lahko v oknu najnovejše telegrame. Mislimo, da bodejo cenjeni naši čitatelji s to novo uredbo, ki nam nalaga seveda velike troške, zadovoljni. Upamo pa tudi, da bodejo cenjeni prijatelji zdaj z vedno večim